

Makay Ida

VELEM MARAD

Szikrázó hósík. Végtelen.
Átvillámlik a mély egekbe.
Nem rezdül meg a pillanat.
Nincs reggel, nem lesz majd este.
Hóégen hótollú madár.
Fehér zápor. - Szakad a csöndre.
 Senki, semmi már.
 Csak a hó.
Már velem marad mindörökre.

MINT A GRÁNIT

Néma, sötét az esti tó.
Fölötte árva villany lángol.
Tükrén a későalkonyat
húnyó lámpása. (A világtól,
ahogyan búcsúzik a fény.)
Alszik egy elsüllyedt világ itt.
Sötét, néma az esti tó,
Tömör sötétje, mint a gránit.

SÖTÉT SUGÁRRAL

Ez a szerelem alkonya.
A Napjukvesztett vak egek
nem látják meg többé az Istent.
Sebzett világok eréből a vér
sötét sugárral megered.

